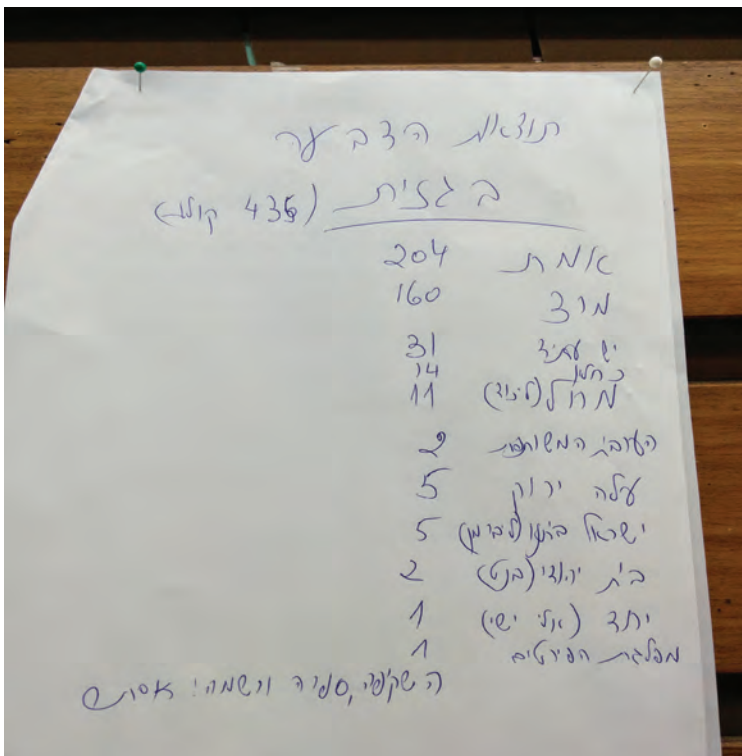


קיבוץ גזית, עלון מספר 1322, 03.04.2015





#### בחירות.

"הרוב קובע" היינו אומרים כילדים, ססמה שאחרי הבחירות הדהדה בי. זה היה לילה שבו הלכתי לישון עם הסקרים, בתחושה שמצב של שיויון הוא לא הכי טוב, אבל בהחלט משאיר מקום לתקווה. עם אור ראשון התעוררתי למציאות של תוצאות האמת.

לקח לי זמן לחדד למה הפעם תחושת המחנק והאכזבה קשות יותר. הרי גם הבחירות הקודמות הסתיימו בשלטון הימין.

אני חושבת ששתי נקודות המפתח עבורי היו שהפעם באמת האמנתי שיש סיכוי קטן לשינוי. לא הייתי מהאופטימים הגדולים. ידעתי שקל להגיד בסקרים אבל כשהיד נשלחת לפתק, האוטומט עובד והיא נשלחת לפתק המוכר מתמיד. אבל מודה שצמחה בי תקווה קטנה, שהפעם זה יצליח. שאולי אעיר את נועם שלי בבוקר לספר לו שהטובים ניצחו הפעם, בדיוק כמו שרצה...

הסיבה השנייה היא שאני לא מצליחה לראות נקודות אור בממשלה החדשה הצפויה... אם בקודמת לפחות היו "יש עתיד" ולא היו המפלגות החרדיות, הפעם אין את אלו, ויש בשפע מאלו. ואני חוששת. חוששת מהקיצוניות שהמדינה הגיעה אליה. מחוסר הסבלנות. מהמהירות שבה חורצים דין. מסדרי עדיפויות וחוקים חדשים.

ההחלטה על שער העלון עם השיר "יהיה טוב" התקבלה שלושה ימים אחרי הבחירות. חיפשנו שיר שמצד אחד מתייחס למציאות שלנו, ומצד שני משאיר תקווה וקצת אופורטוניזם.

בצירוף מקרים למחרת הותקף יהונתן גפן וההחלטה על השיר קיבלה משנה תוקף.

ובכל זאת, ערב חג, והאביב פורץ מכל עבר, כי לטבע (לשמחתנו) חוקים משלו.

העלון נע בין חול לחג.

לצד דיווחים ועוד כמה מילים ותמונות על הבחירות, דרישת שלום מחו"ל, הפעם של יונת שיין, תודה גדולה יונת על הכתבה המקסימה והשיתוף. מזמינה עוד מאזרחי העולם הגדול להצטרף ולכתוב. (פרטים וליווי במייל - מובטחים).

בשעה טובה שכונת הצמיחה הולכת וקמה - תיעוד מצולם של עמרם שלו וצבי הולצמן.

עצות ורעיונות של הרגע האחרון לאירוח בחג הפסח וחול המועד והטורים הקבועים.

מזל טוב גדול גם כאן לשילי גרוסמן עם הולדת הבן! הטור של שילי יוצא לחופשת לידה, ויחזור בקיץ...

חג שמח ושבת שלום

## חברי גזית ובנים שנפטרו בחדש מרץ

|            |             |
|------------|-------------|
| 12/03/2013 | דב בניה     |
| 22/03/2013 | לאה גוטמן   |
| 12/03/2003 | אדק גוטמן   |
| 21/03/2003 | משה גולדמן  |
| 26/03/2003 | דבורה חפר   |
| 20/03/2003 | משה ירקוני  |
| 24/03/2010 | אריה גורן   |
| 21/03/2005 | צבי כהן     |
| 04/03/2002 | יערה מלבין  |
| 08/03/1999 | גבריאל שכנר |
| 02/03/2014 | אפרים שלומי |

יהי זכרם ברוך

## עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

ס. עורכת: תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

צילום שער: חופית קשת

עיצוב גרפי: אילנה מ.ק.

מייל: alon.k.gazit@gmail

ת.ד: 265

## הנהלת הקיבוץ

רבקה וילנד

הנהלת הקיבוץ מס' 3 22/2/2015

**השתתפו:** עמוס גורן, סיטו ספרן, אסתר לבנון מורדוך, נעה דוד, עמרי סאאל, רבקה וילנד, איציק מסרי, יהודה בן חיים, שחר רותם.

חסרו: איתי סורוקה, דבי עצמון, ראול קולודנר.  
מוזמנים: מאיה שקד אזולאי.

### סדר היום:

1. תוכנית המשק לשנת 2015.
2. אישור מורשי חתימה לשנת 2015
3. דו"ח מנהלים.

### סיכום:

#### 1. תוכנית המשק לשנת 2015

הוצגה תכנית המשק לשנת 2015 בתוכנית כמו בביצוע של שנת 2014, ניתן לראות שיש התפתחות וצמיחה במשק. שנת 2014 הייתה שנת בצורת ובכל זאת הסתיימה בתוצאה נאה. בשנת 2015 צפויה השקעה נכבדה בהקמת "רפת נופים" המשותפת לגזית ומשמר העמק והתקווה לעבור את האיחוד במינימום מחירים ובהצלחה. התכנית הוצגה בשיחת קיבוץ ואושרה בקלפי.

#### 2. אישור מורשי חתימה לשנת 2015

אושרו מורשי החתימה של הקיבוץ ל 2015. לכל מסמך והתחייבות של הקיבוץ נדרשת חתימה של שניים – אחד מכל קבוצה. מורשי החתימה הם:

#### קבוצה א':

עמוס מהל ת.ז. 009464009  
יוחאי חפר ת.ז. 055300867  
ישראל קולקר ת.ז. 003574076  
עמרי סאאל ת.ז. 033596461

#### קבוצה ב':

רבקה וילנד ת.ז. 009563602  
נועה דוד ת.ז. 055302673  
שחר רותם ת.ז. 022322564  
עמוס הולצמן ת.ז. 054701800  
איציק מסרי ת.ז. 057469926

#### 3. דו"ח מנהלים:

נמסר כי החל משיבה זו גזבר הקיבוץ ישתתף בישיבות הנהלת הקיבוץ כמוזמן קבוע, כמו מנהל קהילה, יו"ר תעשיות, יו"ר עסקי ומרכז משק. בעבר תפקיד מרכז המשק והגזבר אוישו ע"י אדם אחד, מאז שהתפקידים הופרדו השתתף בהנהלה מרכז המשק וצריך שגם גזבר הקיבוץ ישתתף. כזכור בהנהלת הקיבוץ חברים 8 נציגי ציבור ויו"ר הנהלת הקיבוץ שהם בעלי זכות הצבעה בהנהלה, ממלאי התפקידים הנ"ל הינם מוזמנים קבועים – ללא זכות הצבעה.

שבת שלום וחג שמח, רבקה

## משולחנו של מנהל הקהילה

עמרי סאאל

### 1. הנהלת קהילה –

הרכב ההנהלה הנוכחי הוא:

אסתר (נציגת חינוך + הנהלת קיבוץ), רונית דורון (נציגת בריאות ורווחה), בנימין כהן (נציג מנהלת הדיור), רחל ע. (נציגת מש"א) דבי ע. (נציגות הנהלת הקיבוץ), אלה, טלי, א, ליטל, מ, משה, ק. (נציגי ציבור).

### 2. מועדון מועשר –

מזה מספר חודשים אנו בדיונים עם המועצה על מנת לקבל תמיכתם במועדון לגיל השלישי. לאחרונה אישר ביטוח לאומי הקמת מועדון כזה בגזית. מטרת המועדון היא להעניק הזדמנויות חדשות להתפתחות לאורך שלבי הגמלאות ע"י נתינת כלים ותובנות במישורים הקוגניטיביים, הגופניים והחברתיים בקיבוצים גזית ועין דור.

המועדון החל לפעול בחודש האחרון על בסיס בית היוצר שלנו ששינה מעט את מתכונת הפתיחה שלו והפעילות המסורתית הקיימת בו על ידי שילוב הרצאות, פעילויות ספורט ועוד. הכל במטרה לתת לחברים מקסימום פעילות מעניינת. מדובר בניסיון נוסף להרחיב את היקף הפעילות הפנימית הקיימת עבור הגיל השלישי ואנו מקווים כי נצליח לשלב יותר חברים בפעילויות הרבות והמגוונות המתוכננות.

### 3. פנסיה –

לאחרונה אנו עדים למספר שינויים בקרן הפנסיה עתודות הוותיקה. עמוס.ה. האחראי על התחום עוקב אחר הנושא, קיים פגישות עם מנכ"ל ויו"ר הקרן לצורך הבנת השינויים והיה שותף למפגש של נציגי הקיבוצים בתחום על מנת להקים גוף מייצג של הקיבוצים אל מול קרן הפנסיה. במידה ויהיו עדכונים חשובים הם יועברו בהמשך.

כמו כן אנסה לשלב בעלוני הקרובים שתיים - שלוש כתבות על נושא הפנסיה באופן כללי וספציפי ככל שניתן לגזית.

### 4. מועדון בטיחות נמסר –

- ליד מתחם הכלבו, חנות סוף הדרך והמכבסה ניתן פתרון חנייה. למרות זאת ישנה נטייה של רבים מהחברים לחנות רכבים וקלאב קארים סמוך למתחם. לפני כחודש הייתה באזור תאונה בשל נסיעה לאחור של רכב על קלנועית. החברים מתבקשים לחנות במקומות המיועדים.
- אנו מבקשים כי נקפיד לנהוג רק במקומות המיועדים ובזהירות יתרה. המדרכות בהן אנו נוסעים בקלאב קאר וקלנועיות הן חלק משכונות מגורים בהן מסתובבים ילדים.

### 5. שכונת הרחבה –

בשעה טובה החלו הדחפורים הראשונים לעלות לשטח שכונת ההרחבה. רוני הוא הגורם האחראי על הבנייה בשכונה ופועל בשיתוף נועה עוז.

לאחרונה נוסף לצוות ליאוניד פרמן. ליאוניד הוא הנציג יומיומי בשטח ההרחבה בו מתבצעת הבנייה ותפקידו של ליאוניד לתאם בין הבנייה ועבודת הקבלנים לבין דרישות וצרכי הקיבוץ. מיותר לציין כי בתקופה זו – אנו נדרשים לסבלנות.

פסח שמח לכולנו, עומרי.ס

הרהורים – אגי לובנפלד, מנהלת חינוך לפני מספר שבועות, נסענו לעפולה - אלון, נדב ואני. אלון היה צריך להיכנס לפגישה כלשהי, ובזמן שחיכנו לו, התחלתי לטייל עם נדב.

בקרב המקום מצאנו גן שעשועים – מקום נהדר להעביר בו את הזמן.

היות והיו אלה שעות אחר הצהריים, הגן היה מלא. סקרתי את השטח במבט מהיר: שתי קבוצות, האחת של ילדים בני 7-8, חלקם מתרוצצים וחלקם משחקים בכדורגל, והשניה: קבוצת מתבגרים צעירים בני 11-12 לכל היותר, שהצטופפו אחד סביב השני וסביב זוגות האופניים שהיו איתם. אופי השיחות ביניהם היה מתאים לבני גילם: מחמאות של "מבוגרים" מצד אחד, והתחננויות של ילדים מהצד השני ("נוווו, תן לי לעשות סיבוב! נוווו!").

הסיבובים המהירים על האופנים, אך בעיקר המספר הרב של הילדים, העבירו בי תחושה לא נוחה. התלבטתי: להיכנס או לא? בימינו – אין לדעת... החדשות מלאות בזוועות על אלימות של ילדים ובני נוער כלפי חבריהם לכיתה, כלפי ילדים מבית הספר, כלפי השכנים, או כלפי "סתם אנשים" שעברו לידם בזמן ובמקום הלא-נכון.

ההתלבטות היתה קצרה, המשכנו ללכת לכיוון הגן. לא אתן לפחד לנהל את החיים שלי. מקסימום נשחק בצד שמרוחק יותר מהאופניים, ליד הילדים הקטנים. האמת? היה נחמד: רצנו ממתקן למתקן, מצאנו "אוצרות" וכו'. ככה מקרוב, גם הילדים היו נראים פחות מפחידים. נהנינו. ואז שמתי לב שמשהו קורה. אצל הגדולים. התקרבותי. עין אחת צופה בנדב, ועין שניה על המתרחש שם. שניים מהילדים התחילו להיאבק, בזמן ששאר הילדים עמדו מסביב והסתכלו.

ניסיתי להבין האם הם משחקים או שזה רציני. הוא התחיל כהיאבקות, אבל ככל שהקרב הפך לחד-צדדי, המתח עלה: אחד נאבק לצאת מאחיזתו של השני, השני נהנה מהיתרון שהשיג, ושאר החברים התחילו לאבד סבלנות ("נווו, עדיין לא סיימתם?").

עמדתי דרוכה, מנהלת דיאלוג פנימי עם עצמי:

- "אל תתערבי, הם רק משחקים".

- "ואם יקרה משהו? אולי תמנעי אסון".

- "לא, זה רק משחק. לא רציני".

- "הילד בקושי נושם. תעזרי לו".

- "ואם הם יתנפלו עליי? הם גדולים, והם הרבה. גם נדב איתי. אל תסתכני. תתרחקי".

הילדים פתרו לי את הדילמה: התפקידים התהפכו, הילד ה"חלש" הצליח להתגבר על ה"חזק", שהתחיל להביע אי-שביעות רצון מהמצב ("די כבר! תפסיק, נו?!"). מסתבר שה"חלש" הוא למעשה החזק יותר: הוא הניח לו, שניהם קמו מהרצפה, והצטרפו לשאר החבורה. נשמתי לרווחה. הסיפור הסתיים ללא נפגעים.

אני מהרהרת לעצמי: איפה הגבול? איך יודעים מתי להתערב במקרה כזה? האם בכלל צריך להתערב? מה נכון בשבילי? מה נכון בשביל הבן שלי? אם אני מתערבת, אני עלולה לסכן את עצמי ואת הבן שלי, ואם לא – הילד שמולי עלול להיפגע. עברו מספר דקות בלבד, ואז התחיל סכסוך בין שניים מהילדים

הקטנים שהיו לידנו.

מהפה של האחד יצאו מילים מעליבות ("אמא שלך..."), וכשהשני העז לענות לו באותה צורה – הוא בא להראות לו מי הבוס. לא שמעתי את המילים. הן לא מעניינות. רק ראיתי את שפת הגוף מאיימת של ילד שעומד מעל הילד השני הדבוק לגדר, מתכווץ וחוזר שוב ושוב: "די! תפסיק! די!".

כאן כבר לא הייתה לי התלבטות.

- "שמעת שהוא אמר די? אז תפסיק!"

- "מה את רוצה ממני???"

- "אני רוצה שתקשיב לו. כשהוא אומר 'די', אז תפסיק".

- "את בטח גויה".

- "לא משנה מה אני. כשהוא אומר 'די', אז תפסיק".

בשלב הזה ניצלתי את מספר שניות התדהמה שלו כדי להשחיל משפט אל הקורבן, וכמה מילים לחברים הצוחקים מסביב. הקורבן ניצל את ההזדמנות וברח, וביני לבין הילדים שנשארו התפתח דיון רציני על האם "אלוקים" באמת מרשה להרביץ לגויים וערבים ("אני מפחד רק מאלוקים"), ואם הוא שונא אלימות (כמו שאני טוענת), אז מה אני אומרת על הסיפור ההוא בתנ"ך ש"אפילו המורה לתנ"ך אמרה שאין לו הסבר?"

נפרדנו כידידים, אבל החוויות מהגן מלוות אותי מאז ועד היום. כולי תקווה שהם יזכרו את המילים שלי – ואילו לרגע – כאשר מישהו יגיד להם "די". כי אז זה היה שווה.

היה שווה להיכנס לגן, והיה שווה גם להתערב.

לפני כשבוע ישבתי בהשתלמות לקראת חופשת פסח, וקראתי ב"חוזר המנהלת הכללית" של משרד החינוך בין היתר על התכנית החינוכית הערכית-חברתית של הקייטנות:

"...בהיותו חלק בקבוצה, יחווה המשתתף תהליך של למידה חברתית, הכוללת ערכים ומיומנויות, תוך התנסות במצבי אמת: סובלנות, הקשבה, מתן כבוד הדדי, התדיינות במצבי קונפליקט, תהליכי קבלת החלטות, ועוד. הקבוצה מאפשרת למשתתף לממש את המיומנויות החברתיות הנלמדות, ולחוש את תחושת ה"יחד" המביאה לידי התרוממות רוח ולתחושת שייכות, וכל זאת באווירה של נופש ופנאי".

הפיסקה הזאת, התחברה לי עם הסיפור שסיפרתי לעיל, חידדה אצלי את חשיבותו של החינוך הבלתי פורמאלי במניעת התנהגויות חריגות, ואת האתגרים וההזדמנויות היומיומיים שעומדים בפני צוות החינוך.

מאז שנכנסתי לתפקיד, אני רואה ומתרשמת מהעבודה החינוכית שנעשית במסגרת הבלתי פורמאלית בקיבוץ. אומנם הדברים לא קורים מיום ליום, אך הכיוון הוא בהחלט נכון וההשקעה של הצוות מניבה פירות וראויה להרבה הערכה.

**לסיום, מספר מילים על הנעשה בחודש האחרון:**

**מרכז תבור (חברת ילדים) –**

חגגנו את פורים בהפנינג, עליו עבד צוות החינוך הבלתי פורמאלי שבועות ארוכים: כאן המקום להודות לחברי הצוות, לנערים ולכל ההורים שנתנו יד ועזרו בהקמה, בתפעול ובפירוק של האירוע.

בחודש מרץ הנושא המרכזי היה "אני": נעשה חיבור יפה בין הנושא הזה לבין נושאי אקטואליה, דרך יצירות ופעילויות שונות. למשל, הילדים הכינו מסכות של חיות, שעם תכונותיהן הם

תאריך: 22.3.2015

### דף דגשים בנושא פנסיה

פנסיה היא החיסכון שאנו מייצרים לעצמנו בגיל העבודה כדי שבעת זקנה נוכל ליהנות מהכנסה קבועה שלא מעבודה. הנושא החשוב ביותר להבטחת העתיד האישי והמשפחתי, ולכן העיסוק בו הוא קריטי.

גובה הפנסיה הוא פונקציה של הסכום המופרש בזמן העבודה וגיל היציאה לפנסיה.

הגדלת הפרשות או דחיית גיל היציאה לפנסיה משפרים אותה ומהשינוי במודל 2008 משפיעים ישירות על הפנסיה לכל חבר בגזית.

במדינה, עד שנת 1995 הובטחו זכויות פנסיה ללא קשר לצבירת הכספים ומרבית הקרנות נכנסו לגירעונות כבדים. קרן עתודות הוותיקה הוקמה בשנת 1993 והיא מאוזנת ללא גירעונות.

קיבוץ גזית הצטרף לפנסיה בשנת 1994 וצירף את כל החברים שהיו באותה עת בני 27 ומעלה ולא הייתה להם פנסיה אחרת. בתחילת 1995 נסגרו כל קרנות הפנסיה למצטרפים חדשים ונפתחו קרנות חדשות שאינן מבטיחות זכויות כלשהן, כלומר הפנסיה של העמית תיקבע רק ביום בו הוא יפרוש ותהיה תלויה בסכום שנצבר ובתוחלת החיים שתהיה באותה עת. מבחינת חברי גזית, ילידי 1968 ומעלה וחברים שהצטרפו לגזית לאחר 1.1.1995 הינם עמיתים בקרן חדשה.

**באשר לעובדי חוץ** – אין לנו שום שליטה על תכניות הפנסיה, ההפקדות, הצבירה ודמי הניהול. האחריות כולה מוטלת על החבר עובד החוץ [והינכם מוזמנים לפנות ולהתייעץ]. במקרה של פיטורין או עזיבת עבודה העובד זכאי במקרים מסויימים להשלמת פיצויים.

**חשוב מאוד** – פיצויי הפיטורים הם חלק מהפנסיה ויש להשאיר אותם בקופה ולא למשוך אותם!

### עדכונים חשובים בנושא הפנסיה:

1. פנסיות המטרה כיום לבעלי וותק מלא – 5,012 ש"ח. מהוה 54% מהשכר הממוצע במשק.
2. הקיבוץ סיים לשלם את הגרעון האקטוארי שמשמעותו השלמה כספית לכל חבר כדי שיעמוד על חלקו היחסי בצבירת הפנסיה עד למועד השינוי ב – 2008.
3. הקיבוץ עדיין מחויב למי שבמסדרון הפנסיה. השלמות פנסיה למי שבמסדרון נעשות ע"י עמוס לפי הצורך בעת היציאה לפנסיה.
4. הפרשות פנסיוניות ניתן לראות בתלוש השכר/תמורה וכן בדו"ח הפנסיוני המתקבל בכל רבעון.
5. בעת בחינת ההפרשות נכון יהיה גם לבחון עמלות. העמלות לגזית צריכות להיות כ – 0.2% על הצבור וכ – 2% על הצבירה החודשית. חריגה מעל לעמלות אלו פירושה שאתם משלמים עמלות גבוהות ורצוי להקטין אותן.

בברכה

עמוס הולצמן  
רכז צוות הפנסיה

עמרי סאאל  
מנהל קהילה

מזדהים – משימה שדורשת הרבה מודעות עצמית. בסימן הבחירות, הילדים ניהלו קמפיין לבחירת שם למרכז. כל אחד הכין תעודת זהות משלו, איתה יכול היה להצביע. תוצאת הבחירות הדמוקרטיות: השם "מרכז תבור" נבחר ברוב קולות. מזל טוב!

### חברת נעורים –

לאחר כשנתיים של עבודה, יואנה סיימה את עבודתה בנעורים. אנו מאחלים לה הצלחה בהמשך הדרך. את תפקידה תבצע ארבל, שעובדת עם הנערים מחודש ינואר.

בנוסף לארבל, השבוע נכנס לעבוד אצלנו מדריך חדש לנעורים. אלון פרץ מהישוב שרונה. אלון השתחרר לפני כשבועיים מהצבא. הוא הדריך ילדים מאז היה בכיתה י', והדריך וריכז בני נוער כשנה וחצי, במסגרת שנת שרות ועד הגיוס. בהצלחה!

בשתי המסגרות מתכוננים בשיא המרץ לחופשת פסח. שיהיה לכולנו חג אביב שמח!

## תודה לצוות המטבח

**בחודש מרץ קיימנו באריזות מדף-פלזית  
אירוע לנשות החברה ונשות חברת פולירז  
האירוע התקיים בפאב "הקיטור"  
ולארוחת הצהריים נשכרו שירותי מטבח גזית.  
בשמי ובשם כל נשות המפעלים  
רציתי להודות על השירות המעולה,  
התפריט המגוון והעשיר, האדיבות והזמינות**



**ברכת הצלחה בהמשך  
ותודה ענקית**

**עידית גלנט-חכים, רכזת ההדרכה**

#### לחברים שלום

נעה נבחרה לתפקיד יו"ר הקיבוץ ואנחנו מאחלים לה בהצלחה.

מסלול כניסתה של נועה לתפקיד בנוי משני שלבים:

1. תהליך הכשרה – כחודשיים

2. חפיפה – כחודש

נעה נמצאת בימים אלה בהכשרה לקראת התפקיד – עד סוף אפריל ומחודש מאי, תכנס לתקופת החפיפה. במהלך חודש יוני תכנס באופן מלא לתפקיד.

נעה ממשיכה ותמשיך לעבוד במפעל.

היקף המשרה לתפקיד היו"ר: 30%.

• רבקה תמשיך להוביל את תהליך מודל גזית החדש עד לשלב ההצבעה.

ועדת מינויים  
רחל ערבה

שכר המינימום יעודכן בארבע פעימות. על פי חוקי המדינה:

• בתקופה הראשונה שמיום 1.4.2015 ועד ליום 31.3.2016 יעלה השכר ל-4,650 שקל. = 25 ₪ (ברוטו) לשעה.

• בתקופה השנייה שמיום 1.4.2016 ועד ליום 30.6.2016 יהיה שכר המינימום בסכום השווה לסכום שכר המינימום בתקופה הראשונה (4,650 ₪) או בסכום השווה ל 47.5% מהשכר הממוצע כפי שיהיה ב- 1 לחודש אפריל 2016, לפי הגבוה מביניהם.

• בתקופה השלישית החל מיום 1.7.2016 ועד 31.12.2016 יהיה שכר המינימום בסכום השווה לתקופה השנייה או בסכום השווה ל 4,825 ₪ (25.9 ₪) (ברוטו) לשעה, לפי הגבוה מביניהם.

• החל מ-1 בינואר 2017 יעמוד שכר המינימום החודשי על 5,000 שקל = 26.8 ₪ (ברוטו) לשעה או 45.5% מהשכר הממוצע, לפי הגבוה מביניהם.

אנחנו עדכנו לכל חברי הקיבוץ כבר מינואר 2015 שכר מינימום ל- 25 ₪ ברוטו לשעה.

• אני מבקשת מחברים שהיו בשכר שמתחת ל-25 ₪ לשעה יבדקו את דף התקציב שלהם.

**הסדר כפיפות מנהל כספים/גזבר במבנה הארגוני בגזית הסבר:** עם יציאתה של ורד מרקיאיר מתפקיד מרכזת משק וכספים פוצל התפקיד לשני ממלאי משרה:

1. מנהל עסקי

2. מנהל כספים

שינוי זה דרש הבהרות לגבי כפיפותו של מנהל הכספים. לשם כך התקיימו מספר שיחות עם רבקה וילנד, איציק מסרי, יהודה יו"ר עסקי, ועמיר א. (ממלויי בנית המבנה הארגוני של גזית) בעקבותיהן נקבע וסוכם כי בהתאם למבנה הארגוני הקיים מנהל הכספים כפוף למנהל עסקי – איציק מסרי.

בנוסף ובכדי להדק את תהליכי הבקרה על תזרים המזומנים יהיה כפוף מנהל הכספים לוועדת כספים שתהיה גוף פעיל שיתכנס לפחות אחת לרבעון

**וועדת כספים מורכבת מבעלי תפקידים:**

יו"ר קיבוץ, יו"ר עסקי, מנהל עסקי, מנהל קהילה, יו"ר ועדת כספים, חשב/ת ומנהל כספים, הנ"ל יחול החל מחודש פברואר 2015.

#### צוות מש"א מורחב

אנחנו נמצאים בבניית תוכנית רב שנתית בתחום ממלאי תפקידים/ועדות על מנת לנסות להיות מוכנים להחלפות בסיום קדנציות.

חברים המעוניינים לקחת חלק באחד מהועדות בטווח הרחוק (לא במידי) מוזמנים לפנות למשאבי אנוש. זה הזמן לקבל גם הכשרה בתחום שאתם מעוניינים לעסוק בו ולהיות מוכנים להחלפה.

## חדש במוסך:

המוסך בקיבוץ רשאי לתת שרות לרכבי חברים, תושבים, בנים וכל מי שגר בקיבוץ.

המעוניינים יפנו לרפי נוי



**סיפורת:**

- שדרת השקמים, ג'ון גרישם
- הבית אשר נחרב, ראובן נמדר
- יהלום מן הישימון, סמי מיכאל
- הרי הפחם, ג'ון גרישם
- רחובות של אתמול, סילביה טננבאום
- אהבה כואבת: שירי, רם אורן
- הזריחה, ויקטוריה היסלופ
- המלכה היחפה, אילדפונסו פלקונס (מחבר "הקתדרלה ליד הים")
- הסיפור של אגתה, ג'וזפינה טורגרוסה
- פיטר פן חייב למות, ג'ון ורדון
- נוכרייה, שפירית בענבר ונוסעת מעבר לזמן (טריגוליה), דיאנה גבלדון
- האשם, ליסה בלנטיין
- מאד-וין, טארין פישר
- תשמעו סיפור, יצחק בשביס-זינגר
- אני שצללתי בלב העולם, סבינה ברמן
- עשרה דברים שלמדתי על אהבה, שרה בטלר
- יומן של גוף, דניאל פנק
- הרומן המצרי, אורלי קסטל בלום
- איש השלג, יו נסבו
- שלוש קומות, אשכול נבו
- החיים בחמישים דקות, בני ברבש
- השנה של סאקו, קיואיצ'י קאטאימה

**עיון:**

- מלחמת העולם השנייה, אנטוני ביור
- שכיות זיכרון מחיי ויסלבה שימבורסקה, אנה ביקונט ויואנה שצ'סנה
- ריפוי הכאב הכרוני: להיות מודע לרגשות כדי לרפא את הגוף, ג'ון סארנו

**ביוגרפיות**

- טירת הזכוכית, ג'אנט וולס
  - אמון - סבא שלי היה יורה בי, ג'ניפר טגה וניקולה זלמייר
- ילדים ונוער**
- דוקטור מולקולה: ניסויים מדעיים שאפשר לעשות בבית, אורי וייל
  - בודהה לפני השינה, דהרמז'ארי נגראג'ה
  - הספור המושלם, אלדד אילני ויניב שמעוני (6 ספרים בסדרה)
  - השפה המיוחדת של אורי, דויד גרוסמן
  - סלט טוב טרי, מיריק שניר
  - הלבִיבה שהתגלגלה, תלמה אליגון-רוז

זוהי רשימת כותרים בלבד. רשימה מלאה עם תוכן הספרים וביקורות גולשים נמצאת באתר הספרייה באינטרנט: <http://gazit.library.org.il>  
 במדור: "ספרים חדשים" על סרגל הכלים.  
 אין צורך בסיסמא על מנת להיכנס לאתר  
 (ניתן להגיע לאתר הספרייה גם ע"י חיפוש בגוגל וגם דרך אתר גזית).

**לכל בית גזית שלום.**

ביתנו המקסים, גזית, שוכן בפתחה של שמורת טבע ייחודית - "שמורת נחל תבור".

נחל תבור הנו מגדולי הנחלים בגליל התחתון המזרחי, אורכו כ- 31 ק"מ ושטח אגן ההיקוות שלו כ- 216 קמ"ר.

את אגן הניקוז של נחל תבור תוחמים בצפון רמת סירין, בדרום רמת כוכב, במערב הרי נצרת וגבעת המורה ובמזרח בקעת הירדן. מעלה הנחל מתחיל במורדות המזרחיים של הר כסולות (הרי נצרת) ומשם זורם הנחל בכיוון דרום מזרח עד לשפיעתו לנהר הירדן (ליד קיבוץ גשר).

בשנותיו הראשונות של קיבוץ גזית, הייתה לנו זכות (כמעט) בלעדית, ליהנות מנופי הטבע הקסומים סביבנו. בשנים האחרונות גברה המודעות והנגישות של המטייל הישראלי, ולשמורת נחל תבור מגיעים היום כ- 150,000 איש בשנה. את העומס אנו מרגישים בכמות כלי הרכב שעוברים / חונים בגזית. האכיפה והפיקוח באזורנו נעשים ע"י רשות הטבע והגנים, באחריות הפקח עומרי גואלמן (שדמות דבורה).

לאחרונה הצטרפתי לעובדי רשות הטבע והגנים, כפקח בשמורת נחל תבור.

**לקח לי זמן להפנים שהנחל אינו "שלי / שלנו", אלא שיש לנו זכות לחיות בסביבה טבעית זו.**

השנה יצא לדרך שיתוף פעולה סביבתי, בתמיכת רשות ניקוז ונחלים ירדן דרומי - "פרויקט נחל קהילה": מטרת הפרויקט לחבר ולקרב בין קהילת קיבוץ גזית לבין הנחל והסביבה הטבעית.

פרויקט נחל קהילה בגזית כולל: סיורי פיקוח רגליים ורכובים בשמורה, פעילויות סביבתיות יזומות עם בני ובנות הנוער של גזית, סיורים מודרכים ומותאמים לשכבות גיל שונות, הרצאות מקצועיות בנושאים סביבתיים, פעילות חווייתית בטבע ועוד (ל"ז יפורסם בהמשך).

בסיורים בנחל תבור אני פוגש מטיילים רבים ומגוונים, רובם שומרי סביבה וחלקם פחות.

יש מספר דגשים שחשוב לי לשתף ולהגביר את המודעות שלנו, הגזיתאים, לטובת נחל תבור.

מהרגע שנכנסים לשמורת הטבע (השלט הירוק שנמצא כ- 150 מטר אחרי "נווה אלעד"):

- יש ללכת בשבילים המסומנים בלבד (ללא קיצורים. ירידה מהשבילים פוגעת באיזון האקולוגי של בע"ח). אנחנו המקומיים מהווים דוגמה בנושא ועדיף דוגמה חיובית.
- חברי גזית שיוצאים מהפרדס עם פומלות בידיים, קחו בחשבון שהמטייל הישראלי לומד מהר.
- בשמורת הטבע אפשר לטייל עם כלב, כאשר הוא קשור בלבד (הכלבים בעלי חוש ריח מפותח ועלולים לפגוע בבע"ח קטנים, מכרסמים...).

**הקרבה שלנו לנחל תבור מאפשרת לנו לזהות מפגעים סביבתיים ולטפל בהם במידי, ולכן -**

**תודה לחברים שמפנים את תשומת ליבי למפגעים סביבתיים. מוזמנים להמשיך לפנות ולעדכן.**

להתראות בנחל,

חגי עוז



פורסם ב: 9/7/2013

## והטרקטורים עלו על השטח...

אחרי ארבע שנים של המתנה יוצאת לה סופסוף מהתחנה רכבת העמק הידועה בשמה שכונת ההרחבה בגזית. עכשיו, רגע לפני שהשופלים עולים על הקרקע ומתחילים להכשיר את מה שיום אחד יהיה ביתנו, רצינו להגיד תודה גדולה. ראשית, לרוני חכם - איש החזון, שיישב ביצות, הזיז הרים, התרוצץ, נלחם, גייס, לא התייאש ברגעים קשים, והדביק את כולם בהתלהבות ובאמונה שיום אחד החלום הזה אכן יתממש. תודה רבה רוני, בלעדיך כל זה לא היה קורה, וכולנו מלאי הערכה על פועלך. תודה גם לחדווה, על שליווית את הפרויקט מתחילתו, בוועדות השונות ובכנסים המשותפים, תמכת לאורך כל התהליך, ועזרת להביא עד לשלב המכריע הזה. תודה גם לנועה עוז - על נוכחותך המשמעותית והמרגיעה, על כתיבת האימיילים המעודדים, על עידכוןנו בכל צעד ושעל ובעיקר על ששמעת והכלת את כל הקיטורים שלנו והזכרת לנו שהסבלנות משתלמת. תודה אחרונה לכל הרבים הנוספים שנרתמו ועזרו לאורך הדרך, בצמתים ובשלבים השונים. לא נתחיל למנות שמות כדי לא לעכב את השופלים אפילו דקה אחת נוספת, אבל כולנו מעריכים מאד את עזרתכם. וכמובן - תודה ענקית לכולכם אנשי ונשות גזית היקרים והיקרות, שעזרתם ואיפשרתם לכל זה לקרות. זה לא מובן מאליו לקבל שותפים חדשים אליכם הביתה ואתם לא רק קיבלתם אותנו אלא עשיתם זאת עם חיבוק גדול והמון אהבה. מאחלים לכם ולנו שנדע להמשיך את התהליך הקסום והמורכב הזה, של חיבור והשתלבות בין כולנו, החברים הוותיקים, והמצטרפים החדשים. מי ייתן ובעוד שנה וקצת נוכל להרים עם כולכם כוסית לחיים אצלנו במרפסת!

מאתנו,

הנקלטים העתידיים של שכונת ההרחבה בגזית



# תכנון בנייה ואבטחה



### מי אנחנו?

יונת, הבת של דני וחדווה, אחות של יעל ועופרית וחברת קבוצת אופק, בת 33. נשואה לגילי (34), בן מושב פארן, ויחד אנחנו הורים לענבל, ילד אנרגטי בן שנתיים ורבע. בשנה וחצי האחרונות גרים בסן-פרנסיסקו, קליפורניה.



טיול משפחתי ביוסמיטי

### איך בעצם הגענו לכאן?

גילי הוא הקונסול הכלכלי של ישראל בחוף המערבי. איך הגיע דווקא לזה? עשה תואר במשפטים, התמחה (והשתעמם), וממש עם סיום ההתמחות – נודע לו במקרה על פתיחת קורס צוערים של משרד הכלכלה, המכשיר צוערים לעסוק בקידום הסחר של ישראל עם מדינות זרות, ומשלב בין כלכלה, עסקים ועשייה ציבורית. אחרי קורס של חצי שנה, ותקופת צוערות של שלוש שנים, זכה במכרז לתפקיד הקונסול הכלכלי בחוף המערבי (ההצבה היא ל-4 שנים), וכמה חודשים אחר כך עלינו כולנו על המטוס לסן פרנסיסקו...

**ומה איתי?** עשיתי תואר בהנדסה ביו-רפואית, אבל כמעט מיד עם סיום הלימודים התחלתי לעבוד בחברת PayPal (חברת התשלומים האינטרנטית הגדולה בעולם) ואחרי הכשרה קצרה התחלתי לעסוק בתחום של זיהוי הונאות.

מה זה? כותרת לעבודה שבבסיסה היא נסיון למנוע גניבת כסף במערכת של פיפאל.

זה מתאפשר ע"י ניתוח של כמויות מידע גדולות, זיהוי דפוסים ובהתאם - פיתוח ושיפור של אלגוריתמים שמאפשרים לזהות את ההונאות באופן אוטומטי.

עבדתי במשרדים בתל-אביב, וכשגילי זכה במכרז – היה לי יחסית פשוט לעבור לעבוד באותה מחלקה, רק במטה של החברה בסיליקון ואלי (אם כי להסתגל ממש לעבודה פה לקח לא מעט זמן...)

### איך נראים החיים שלנו פה?

מצד אחד – החיים שלנו מאוד אמריקאיים - אנחנו גרים בשכונה חמודה מאוד בסן-פרנסיסקו, השכנים אמריקאים כולם, אני עובדת בחברה אמריקאית לחלוטין, וענבל הולך לגן אמריקאי לכל דבר ועניין (וכך גם המבטא שלו באנגלית...).

מצד שני – סן פרנסיסקו בפרט, והסיליקון ואלי בכלל, מלאים כל-כך בזרים – שלהיות זר זה ממש סטנדרטי פה.

בגן של ענבל יש שישה ילדים – מחמישה לאומים שונים, ובקומה שבה אני יושבת בעבודה יושבים מאה איש שמתוכם פחות מעשרה נולדו וגדלו בארצות הברית.

חוץ מזה שזו אנקדוטה נחמדה, המשמעות היא שתחושת הזרות נעלמת יחסית מהר (בערך בשלב שאתה מגלה שאנשי שירות הלקוחות מדברים אנגלית פחות טובה משלך).

הקהילה שלנו, באופן לא מפתיע, מורכבת רובה ככולה מישראלים.

הסיטואציה של הריחוק מהמשפחה, מהחברים ובעצם הניתוק מהחיים הקודמים – יוצרת מהר מאוד תחושה קהילתית חזקה, וזה נכון בעוצמה רבה יותר בסיליקון ואלי עצמו – שיש בו 100 אלף ישראלים, ככה שגם אם רוצים קשה לחמוק מזה...

יש פה קבוצות טיול בשבתות, ערבי שירה בציבור, מסיבות לחגים ועוד לא מעט סוגים של עזרה לקהילה (איסוף ציוד למשפחות חדשות ומשחק מאורגן של משלוחי מנות לפורים בין משפחות ישראליות אלו רק שתי דוגמאות מהשבוע האחרון...)

אנחנו בתור "הישראלים של העיר" מקבלים קצת הקלות מה שתואר לעיל, אבל עדיין, כמו רבים אחרים, בנינו לנו פה "משפחה" חליפית, שמורכבת מכמה זוגות חברים, ונפגשת לטיולים, לארוחות ערב, חוגגת חגים יחד וגם עוזרת הרבה כשצריך...



ראש השנה אצלנו בבית

### אז מה חסר לנו?

אין ספק שאת המקום הראשון, ללא כל תחרות, תופסים הגעגועים למשפחה ולחברים.

זה חסר לי מאוד ביומיום (בישראל גרתי עשר דקות הליכה מעופרית ולא חושבת שהיה שבוע שלא התראינו), וגם עצוב לי שענבל זוכה להכיר את הסבים, הדודים ובני הדודים מאוד מרחוק. גם הפרש השעות (10 שעות אחורה מישראל) לא עושה לנו חיים קלים...

בעבודה חסרה לי האווירה המאוד פתוחה שהייתה במשרד בישראל – פה הגבולות מאוד נוקשים, וקשה באמת ליצר קשרי

כן, נהוג לומר שאמריקאים הם צבועים ולא באמת נחמדים, אבל בתכל'ס – נעים שלא מצפצפים בכביש ושאף פעם אין צורך לדאוג למקומך בתור.

ואפילו לקטע המוזר שבו אתה נתקע במישהו והוא מבקש סליחה אפשר להתרגל...

ואולי הכי נחמד – מאחר ואנחנו פה לזמן מוגבל יחסית (4 שנים), ואין לנו שום ספק לגבי החזרה הביתה – אנחנו מטיילים הרבה, כי הזמן קצר והמלאה מרובה... ומגיעים גם למקומות שלהגיע אליהם מישראל יהיה מורכב מאוד (החופשה האחרונה שלנו הייתה בהוואי, ובתוכניות יש כבר את אלסקה...)



טיל מלפאתי אהוואי

**חג אביב שמח לכולם**

**מסן-פרנסיסקו הרחוקה!**

**משפחת עובדיה-שיין: ענבל, גילי ויונת**

## נמסר מהמרפאה:

לאור מספר מקרים שארעו לאחרונה אנו מזכירות כי מטופל שיפנה למיון ללא הפנייה משר"פ

או ממוקד \* 2700 של קופת חולים כללית, יחוייב באגרת מיון בסך 800 ש"ח. למוקד שר"פ ניתן לפנות מכל מקום בארץ ולקבל הפנייה לכל בית חולים.

חברות בתוך העבודה. למזלנו – הטכנולוגיה עוזרת מאוד... קבוצת ווטסאפ של המשפחה שבה משתפים אירועים מהיומיום ושיחות סקייפ שאנחנו מנסים להקפיד עליהן עוזרים מאוד, אבל זה בהחלט לא תחליף.

מחזיקים מעמד בין ביקור של ההורים פה לביקור השנתי בארץ...

ואם כבר מדברים על מה חסר – אין ספק שבחגים חסרה מאוד האווירה המיוחדת של החג (מאוד מוזר להגיע בבוקר ראש השנה לעבודה סתם ככה...). השנה אנחנו ברי מזל – וההורים שלי באים לחגוג איתנו.

יחד איתם יחגגו איתנו גם עוד כמה חברים וילדיהם. זו ללא ספק חוויה מיוחדת בשבילנו פה – אחרי שנים של התארחות אצל ההורים או אצל האחים הגדולים – אנחנו פתאום המבוגר האחראי שמארח את החג.

יש בזה משהו מאוד מאוד כיף – כשאתה מוצא את עצמך מעתיק את מנהגי החג מהבית ומעביר הלאה (או מתארח אצל אחרים וזוכה להציץ במנהגי החג שלהם!).

בשכונה שלנו יש לא מעט יהודים – אז די קל להשיג את כל מה שצריך לחג...

## שווה את זה?

בינתיים – יכולים לענות שכן.

ההתחלה הייתה מאוד לא פשוטה – צריך להתחיל די הרבה מחדש, המון בירוקרטיה וסידורים, לעבוד תוך כדי, וכל זה בסביבה זרה לחלוטין, בלי משפחה וחברים.

אחרי שעוברים את החלק הזה (לי זה לקח כמעט שנה) – אפשר להתחיל לשים לב שכיף כאן...

נחמד להכיר חברים חדשים באמצע החיים, נחמד שאפשר לקנות הכל באינטרנט בלי לצאת מהבית (בהכל הכוונה לממש הכל – כולל מוצצים שיגיעו עוד ארבע שעות במשלוח לדלת הבית כי המוצץ האחרון הרגע אבד...).

נחמד לחיות במקום שבו נימוס ואדיבות הם בסיסיים.



שלא מטייל מסן פרנסיסקו לכבוד חג האילא

# פכה שמחה!

תמר דרייבלט (קמינצ'יק) וברמית מאיר

חשבנו, פיתחנו, יצרנו וליקטנו  
מגוון של רעיונות לאירוח בפסח.

כולם קלים לביצוע, מחומרים זמינים. לזריזים או אובדי העצות - תוכלו לבצע אותם עוד לפני  
ליל הסדר.

לא הספקתם? לא נורא, חול המועד והחג השני לפניכם...  
והכי חשוב - שיהיה לנו חג שמח, חג משפחתי, חג של יחד.

## תותים עם קצפת

אופן ההכנה: מרסקים את המצות לחתיכות קטנות  
(שקית בתוך שקית ולהכות בפטיש שניצלם) ומניחים  
חצי מהכמות בקערה ואת היתר שומרים להמשך.  
מוסיפים חלב וסוכר וממתנים 10 דקות.

בינתיים, ממיסים שני סוגי שוקולד וחמאה במיקרוגל או  
על אמבט מים חמים (בפולסים של 20 שניות ולערבב  
כדי שהשוקולד לא יישרף) עד לקבלת תערובת חלקה  
ואחידה.

יוצקים את תערובת השוקולד על המצות המרוככות  
ומערבבים. מוסיפים את המצות המרוסקות ומערבבים  
כך שכל התערובות תהיה מכוסה בשוקולד.

מכניסים למקפיא לחצי שעה עד להתקשות המסה  
שתהיה נוחה לעבודה. מוציאים מהמקפיא יוצרים כדורים  
ומקשטים בקוקוס או סוכריות. בתיאבון

● מחזיק שלושה ימים בכלי אטום במקרר. מומלץ  
להגדיל כמויות

לכל גיל לכל אירוח, תמיד  
מתקבל בברכה ואין  
אפשרות לפספס.  
אפשר לנצל את האורחים  
שמגיעים מדרום להבאת  
תותים טריים. כך שכל מה  
שנשאר לכם הוא קצפת  
ואבקת סוכר ויש לכם קינוח  
אליפות.



## דיני חג פעמיים

בליל הסדר עצמו מומלץ לא להשתמש בכלים חד  
פעמיים אלא אם קיים אילוץ כשרות המחייב זאת. ככלל  
אירוח בכלים הוא מכובד יותר, מרשים יותר והרבה יותר  
נוח לסועד.  
שיקולים להחלטה:

● אורחים קבועים או כאלה שצריך להרשים.

● מספר הילדים והצפיפות

● טווח הזמן מהאירוח הקודם (מצב המדיח)

אם בחרתם להשתמש בכלים חד פעמיים פנו לחנויות  
המתמחות. יש כלים חד פעמיים מרשימים מאוד, ניתנים  
למחזור (נא להקפיד) שיכולים לשרת אתכם במהלך  
החג.

## כדורי שוקולד כשרים לפסח

אורחים עם ילדים קפצו לבקר ואתם  
זורמים, משהו שהוא גם הפעלה  
לילדים וגם טעים - כדורי שוקולד  
המצרכים: 4 מצות; 1/2 כוס חלב; 1  
כף גדושה סוכר; 100 גרם שוקולד  
מריר; 100 גרם שוקולד חלב או לבן;  
100 גרם חמאה חתוכה לקוביות.



## סידור פרחים בסולחן החג

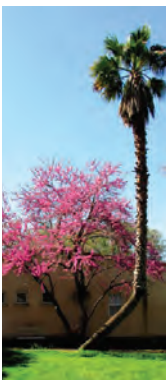
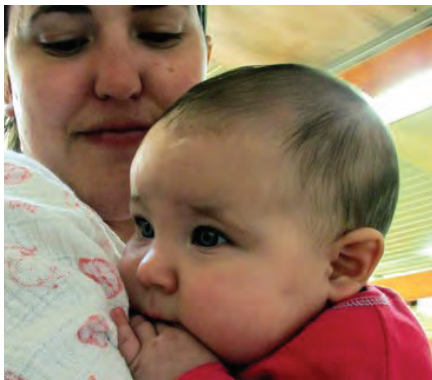
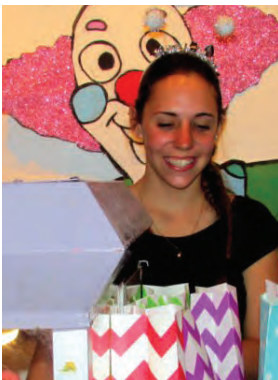
שולחן החג עמוס בכלי אוכל  
וקערות ההגשה, והאנשים  
רוצים לשוחח ולראות את  
היושב מולם. לכן לא יהיה נוח  
למקם סידורי פרחים גדולים.  
צנצנות או כוסות זכוכית  
קטנות ובהן מקבץ פרחי



עונה, שיבולים ירוקות, וכל פרח אחר, יוסיפו את אוירת  
האביב בלי להעמיס על השולחן.

הצנצנות שבתמונה נוקו מהמדבקות, והוספו להן סרטי  
בד (ממתנות) מודבקים עם טיפת דבק וכפתור לקישוט.

## מבעד לעדשה של צבי הולצמן



### סדר הכנס

פסח הוא זמן ניקיון וסדר. הזדמנות נפלאה לרוקן מעט את הארונות ולחוש את ההקלה הגדולה שזה נותן, שהרי "מרבה נכסים מרבה דאגה". כדי שכולם ישתתפו בחגיגה וכדי שתעשו יחד מעשה טוב - כל אחד בוחר עשרה חפצים (אפשר גם פחות) למשל צעצועים/ כלים/ בגדים/ נעלים. האינדיקציה צריכה להיות שלא השתמשנו בו למעלה משנה. את כל התוצרים מארגנים בערימות על פי נושאים ותורמים למקום הרלוונטי:

ביגוד - במיכל מאחורי הקומנה  
צעצועים - לגנים/ מרכז תבור/ מועדון  
ספרים - אפשר להתייעץ בספרייה ולקבל פרטים על מקומות לתרומה.  
●אפשר גם לתרום מחוץ לקיבוץ או להפיץ בקבוצות הווטסאפ או הפייסבוק.

### סימון כוסות

אחת הסוגיות שאינן מובנות אצל ילדים, היא שכל פעם ששותים צריך כוס חדשה. בסוף היום אתם מוצאים את עצמכם מעמיסים את המדיח בעשרות כוסות. ואתם בסך הכל חמש נפשות במשפחה.  
כל זה מקבל משנה תוקף בחגים בשעה שאתם מארחים בביתכם, ואם מדובר בארוחה הרי לכם גם כוסות יין. פתרון פשוט הוא מדבקות עם שם שניתן להדביק על תחתית הכוס. הילדים יכולים לבחור ממדבקות מאוירות וישמחו להקפיד לשמור על הכוס שלהם.

●למשקיענים - ניתן לרכוש סימוניות הנצמדות בוואקום לכוסות וכאלה החובקות את רגל כוס היין.

### הזדמנות למחבר

כמות הזבל שמשפחה ממוצעת מייצרת בשבוע הוא עצום, לא כל שכן שבוע כזה בוא הבית גדול משקאות ומטעמים, שלל מתנות ואריזות אין סוף.  
הזדמנות בשביל מי שעדיין לא הצטרף למהפכת המחזור להתחיל, ולראות שאם רק תפרידו את הבקבוקים ואת האריזות, נפח הזבל שלכם ירד פלאים. ומי יודע, אולי תראו כי טוב ותתמידו.

## נחל עיון

נחל עיון נמצא בציפורן של אצבע הגליל ומעיינותיו נובעים בבקעת עיון (מרג' עיון) שבלבנון.

הנחל גועש בחורף ובתחילת האביב עד מאי, אך אינו מתייבש כלל כי מזרימים אליו מים מנחל דן כדי לשמור על הצמחייה ובעלי החיים באזור.

ניסע בכביש 90 מקריית שמונה לכיוון מטולה עד שנגיע לשלט "מפל התנור / נחל עיון" נפנה ימינה ונגיע לחניון הדרומי של נחל עיון.

לפנינו שתי אפשרויות: האחת הקצרה – ללכת ברגל עד למפל התנור ולחזור בחזרה למכונית.

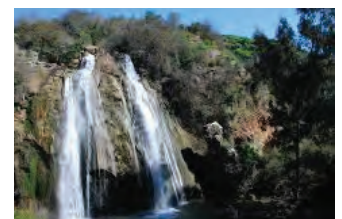
השנייה הארוכה המומלצת (דורשת לפחות שתי מכוניות) משאירים מכונית אחת בחניון הדרומי ועם המכונית השנייה ניסע לחלקה הצפוני של מטולה, סמוך למצודת המשטרה נפנה ימינה (מזרחה) למגרש החניה העליון. כאן נתחיל במסלול ההליכה (כשעתים – 3 ק"מ). נצטייד במים, פירות ונשנושים ולדרך.....

לפני ההליכה כדאי לצפות מהקצה הצפוני של חורשת האקליפטוסים אל עבר בקעת עיון ואפילו נוכל לראות קצת שלג על הרי הלבנון.

בתחילת המסלול ניצב גשר הרוס שפוצץ פעמיים: ב"ליל הגשרים" בשנת 1946, הגשר שופץ ע"י הבריטים אך פוצץ שוב בערב מלחמת העצמאות ע"י חבלי חטיבת פלמ"ח "יפתח".

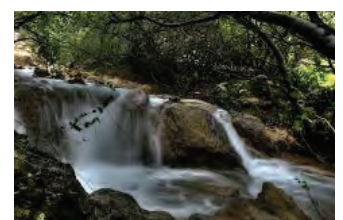
נגיע למפל הצפוני (מתוך 4 מפלים) מפל עיון שגובהו כ-9 מטר ובראשו סכר שהוקם ע"י הבריטים כדי לספק מים לסוסייהם.

נרד בשביל בין שיחי הפטל והרדוף הנחלים, נחצה הנחל מצד



לצד ונגיע למפל הטחנה (21 מטר). אפשר לעלות לתצפית על המפל ולחזור למסלול. סמוך למפל יש טחנת קמח שפעלה עד 1920. בסוף החורף ותחילת האביב יש פריחה מרהיבה לאורך השביל במיוחד לוע הארי הבולט בצבעו האדום/סגול.

נמשיך בשביל עד לתצפית אל עבר מפלי האשד הנחבאים בקטע קניוני של הנחל. נעקוף את הקניון על "גבעת החצבים" ונגיע אל מצפור התנור: מתחתינו מגובה של 30 מטר צונח מפל התנור. נרד בזהירות עם השביל אל תחתית המפל, נתקרב כמה שאפשר יותר, נרטב כמה שאפשר פחות, ונחזור לחניון הדרומי שם מחכה לנו המכונית שהשארנו.



טיול נעים, אביבה ועמוס

## פוליטיקה, זבל והחיים שביניהם

### 1. בערך פוליטיקה

בעיניו של קרוב משפחה מדרגה ראשונה עומדת האפשרות לרילוקיישן בארה"ב.

הם זוג צעיר הורים לפעוטה, בעלי מקצועות חופשיים ועבודה מכניסה ועדיין עול החיים הופך את החלום הזה לאוויר לנשימה. אם הם יעברו הם כבר לא יחזרו.

הם בתחושה שאחרי תקופת הסתגלות רמת החיים תעלה ו"הייאוש נעשה יותר נוח" ונקודת הפתיחה של ילדיהם בחיים תהיה טובה יותר. בגדול אני מפרגנת, לא יודעת (באופן אישי) אם המרחק מהמשפחה המורחבת שווה את זה אבל יש משפחות גרעיניות שהקונספט מתאים להם.

אני אומרת את זה בצער כי בפרוש נאבד ממיטב בנינו ובנותינו, אלה שיחנכו את ילדיהם לתפארת מדינת ישראל, יקראו לדגל שידרשו לכך, ישלמו את המיסים בזמן ואולי אפילו יתרמו משהו לקהילה.

הגישוש אחר המעבר לחו"ל החל במהלך קמפיין הבחירות ולא בטוח שבהקשר ישיר אליו, אבל עצם העובדה שמודעה כזו קורצת כל כך ונראה כי מרחק טיסה מכאן נמצאת ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות קיבלה גושפנקה ענקית בהתברר כי רוב גדול בעם בחר שוב בבנימין נתניהו.

אני באופן אישי לא האמנתי שזה יכול לקרות...

הלוואי וארבע השנים הבאות (אם יחזיקו מעמד) יהיו טובות כל כך, שאנחנו, המיעוט, נרצה להשאיר את השלטון בידי.

### 2. זבל

פחי המחזור הכתומים שנועדו לאריזות אמורים היו להפחית את כמויות הזבל בפחים הירוקים במידה ניכרת. לא עוד קרטוני ביצים, קרטוני חלב, קופסאות שימורים ואריזות שתופסות נפח עצום. מדובר באריות יבשות, כאלה שאינן מלכלכות. כמו גם, כבר מיותר לומר, בקבוקי הפלסטיק. אז איך קורה שעדיין הפחים עולים על גדותיהם, וביום ראשון, ניתן למצוא זבל מפוזר ברדיוס של כמה מטרים מאזור הפחים.

אני לא תולה את האשמה במחסור בפחים אלה בחוסר תשומת לב. לרווחת והבריאות של כולנו, הפרידו במקור (לאריזות ובקבוקים), וסיגרו את הפח כך שלא יעלה על גדותיו ויאפשר כניסת חתולים וחיות אחרות. אפשר להניח אבן למעלה.

### 3. החיים

מטבע הדברים אני מסתובבת הרבה פחות בקיבוץ. חולקת את זמני בין המשפחה שלי, לבין בית לוינשטיין, ובין העבודה. מנסה לתמרן ולעשות הכי טוב שאני יכולה. אבל ברגעים האלה, שבהם אני מהלכת במדרכות אני מרגישה חום של בית. אנשים דורשים בשלומי, בשלום אבי (שהולך ומשתפר), ערים למבט בעיני. זה כלל לא מובן מאליו.

הסביבה הקרובה מאפשרת לי רשת בטחון גם כשאני נמצאת מחוץ לקיבוץ. אני מרגישה שאני חלק מקהילה (כרגע פחות בצד העשייה) שרואה את הפרטים שבה על צורכיהם.

תודה מעומק הלב

## חוג פילאטיס

חוג הפילאטיס בגזית מוסיף יום והוא בעת מתקיים בימי שני וחמישי ב 08:00 באולמון.

פילאטיס זו שיטת אימון חכמה התומכת ביציבה, מחזקת את הגוף ומשפרת את גמישותו.

החוג מתאים לכל אדם בכל גיל (:

לתיאום שיעור ניסיון צרו קשר -  
טל אבולעפיה ברמל - 054-7838221

מצפה לראותכם, טל.

## בקשה מהארכיון:

“טרנזיסטור”  
ודאי זוכרים את המכשיר הקטן הזה.  
” שהופיע כמהפכה - ושימש רדיו נייד.”  
במידה ונמצא בידי מי מהחברים  
אנו מבקשים למסור אותו לשמירה  
בארכיון הקיבוץ.  
תודה, צוות הארכיון.

## מחפשים...

אנחנו מחפשים עגלול לתינוקת שלנו.  
תודה רבה  
אלבנה ושמעון וינר



## מועדון הכושר life style פרסום תקופתי



מועדון הכושר הפך להיות אחד המקומות המרכזיים לפעילות הספורט בגזית ולמגוון אוכלוסייה רחב. מספר המנויים החודשי הגיע נכון להיום ל- 60 מנויים. לפני הכנסת מערכת בקרת הכניסה, היו כ- 20 מנויים בלבד. מערכת הבקרה מופעלת ע"י כרטיס חכם (צ'יפ), שבאמצעותו ניתן להיכנס למועדון, בכל שעות היום, בין השעות 05:00 בבוקר עד 24:00 בלילה. בהזדמנות זאת ראוי לציין שהמשתמשים שומרים על הניקיון והסדר של המקום.

המשך פעילות מהנה, דקלה ורותם.

לנעמי וכל חספחת ברנד  
מכל טוב עם הולדת  
הנכד  
אדם  
בן לליאור וזוטו דורון



לראובן, ליני וכל חספחת קליינר  
מכל טוב עם הולדת  
הנכדה  
תמר  
בת לינאי ואיה



לעית, עמוס וכל חספחת  
שורן - חנידי  
מכל טוב עם הולדת  
הבת - הנכדה  
סוף



לאביבה, עמוס וכל חספחת  
דיחנישטיין  
מכל טוב עם הולדת  
הנכד  
יונתן  
בן לניבה



לנעמי, הלל וכל חספחת שרסמן  
מכל טוב עם הולדת  
הנכד  
שור  
בן לשילי ואלידד



סיימתם לקרוא את העלון?  
אנא שימו אותו בתא הדואר  
של הארכיון. תודה!

נשמח להשתתף גם בשמחה  
שלכם... ספרו לנו עליה  
במייל, בהודעת טקסט  
או בתא דואר 260  
ונשמח לברך!



צילום: חופית קשת